

se agravează, intră în funcțiune auto-natis-mele sociale și micile patimi. Totul, pe un mecanism tipic al umorului absurd, mecanism pe care Cehov îl stăpânește perfect. Mai sigur pe mijloacele sale, cu o distribuție bună (excelent mi s-a părut Virgil Ogășanu în rolul lui Lomov, un moșier zăbăuc, cam naiv, fanatic pînă la pierderea oricărui control), regi-zorul a realizat un spectacol de finețe comi-că. Mai puțin dotată pentru comedie, Irina Petrescu a fost totuși „din Cehov“, ea și Marcel Gîngulescu.

Domnița Munteanu a realizat un spectacol, combiunind și adaptînd două piese ale lui Al. Voitin, *Nopti în care nu se doarme* a fost un spectacol dedicat luptei comuniștilor împotriva ocupației hitleriste, pentru eliberarea țării, un spectacol în care sudura dintre piese era mult prea vizibilă, dar care a fixat citeva personaje de relief și culoare, datorită și calității deosebite a distribuției : Nelî Sterian,

George Constantin, Val Săndulescu, Ion Marinescu, Gheorghe Cozorici, Mihai Mereuță, Ștefan Iordache, Lucia Mureșan, Violeta Andrei, Costel Constantin, Ilieca Tomoroveanu, Dem. Savu, Eugenia Bosinceanu, Traian Stănescu.

Însfîșit, piesa fraților A. și P. Tur *Sin-gurul mator*, un caz (ba chiar mai multe) de conștiință, cu date interesante, dar tratate tezist, schematic, cu fraze de manual de etică. Există totuși în această piesă cîteva momente mai autentice, mai omenești, cum ar fi masa aniversară sau confruntarea finală dintre personaje, în care frazele stereotipe au fost abandonate în favoarea unor cuvinte de bun simț, nu lipsite de încercătură umană. În aceste scene s-a văzut și talentul interpre-ților : Dina Cocea, Amza Pellea, Violeta An-drei, Valeria Gugiadov, Matei Alexandru.

Așteptăm, însă, și piese mai bune.

D. Solomon

O echipă de amatori în Iugoslavia

Am însoțit, nu demult, o echipă de teatru de amatori într-un turneu de zece zile prin însoarta Iugoslavie. Trupa aparține Casei de cultură a sectorului 5, din Capitală, iar îndrumarea sa a fost încredințată actorului Mircea Cruceanu, de la Teatrul Giulești. Nu

exagerez cu nimic dacă afirm că cele cinci schițe de Caragiale cu care aceasta s-a desfășurat pe scena citorva case de cultură din țara prietenă (Skopje, Vinica, Kumanovo, Struga ș.a.) s-au bucurat realmente de un mare succes. S-au primit aplauze la scenă deschisă, pentru textul savuros al marelui nostru clasic, pentru îndrăzneța concepție regizorală a „coupe“-ului, pentru tinerii actori ne-profesioniști și iar pentru textul caustic și fără egal al lui Caragiale.

Presă a consemnat și ea, fără rezerve, reușita spectacolului prezentat de tinerii actori amatori din București, dintre care aș remarcă, în fugă, pe Pușa Brebenel și pe Eugen Anastasiu. Dar, care dovadă poate fi mai grăitoare despre succesul acestora și al infuziei de teatru românesc în țara prietenă decât faptul că tînăra trupă bucureșteană a primit o nouă invitație, din partea Casei de cultură a constructorilor din Skopje, de a prezenta, în cursul lunii octombrie, noi spec-tacole ?

C.V.T.